N:r 24. Årg. 16 15 Dec. 1911 Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳

Kina-Missionstidningen Sinims Land

耶和華以拉

Utgifvare: Kom. för Sv. Missionen i Kina. | Redigeras af ERIK FOLKE och EMMA BESKOW. | Expedition: *Malmtorgsgatan 8.* | Telegramadress: »*Sinim*», *Stockholm.* | Telefon: Riks. 44 59. Allm. Brunkeb. 17 35

Innehåll: Guds frälsning. — Från hemarbetet. — Minnesdagar under byggandet af Barnens hem. — Invigningen af Barnens hem. — I faror för röfvare. — Min första jul i Kina. — Brefafdelningen. — Upprop för Kina. — Missionslitteratur. — Hemkomna missionärer. — Missionssparbössorna. — Anmälan. — Redovisningar.

Hemmavarande missionärsbarn.

Edla Bergling. Morris Bergling. Valdemar Berg. Einar Sandberg. Karl Tjäder.
Johannes Stålhammar. Henrik Berg. Ragnar Hahne. Sven Linder.
Roland Bergling. Inga Bölling. Gerhard Bölling. Rut Hahne.
Elias Bergling. Martinius Bergling. Bengt Hahne. Olof Hahne. Daniel Stålhammar.

Guds frälsning.

Min frälsning är nära att komma och min rättfärdighet att uppenbara sig. Jes. 46: 13.

O, hvilket härligt ord: *Guds frälsning!* Det är icke en af människor uppfunnen frälsning utan en frälsning, som har sin rot och grund i Guds eviga tankar, i Guds hjärta, i Guds rådslag. Det är icke en Guds *och* människors frälsning utan *endast Guds.* Och denna frälsning är ingenting annat än *Herren Jesus.* När Jesaja i Guds namn ropade ut: »Min frälsning är nära att komma», så syftade han på Kristus. När Simeon lofvade Gud och sade: »Mina ögon hafva sett din frälsning», då syftade han på det barn, han höll i sina armar, Jesusbarnet. Ja, Jesus var Guds frälsning. Någon annan frälsning hafva vi icke. Men den frälsningen hafva vi oss gifven. Alla själfgjorda inbillningar, all säkerhet, all själftillit hos oss måste bort, så att vi såsom fattiga syndare stå frågande inför Herren. När så sker, kommer Guds frälsning in i våra hjärtan.

Hvilken härlighet för en människa att kunna öppna sitt hjärta för Guds frälsning! Vill du veta, att du icke tagit miste utan verkligen mottagit den af Gud dig gifna saligheten, så finns det åtskilliga tecken, hvarigenom du kan pröfva detta. Där Guds frälsning blir mottagen, där växer det på hjärtats träd fram en frälsningens *frukt.* Guds frälsning gör en människa mjuk. Guds frälsning tager bort råhet och ett ohyfsadt väsende. Guds frälsning gör en människa böjlig och ömhjärtad. Guds frälsning föder förnöjsamhet i det läge, hvari man står, äfven om det läget icke är alldeles sådant, som man helst skulle vilja. Dessa frukter hänga icke så högt uppe, att vi icke kunna se dem. Nej, de ligga oss helt nära. De röra det allra närmaste.

Först och främst är det dock en frälsningens frukt, att vi i hjärtats hela uppriktighet och enfald ställa oss *inför Gud* och fråga: »Hvad vill du Gud af mig? Sådan jag utgått ur din hand, sådan jag i dag är i den ställning i lifvet, däri jag befinner mig, hvad är det du, Herre, vill af mig?»

När Johannes vid Jordan predikat bättringens döpelse, då heter det, att folket kom fram och frågade: »Hvad skola vi göra?» Och han svarade: »Den som har två lifklädnader, han dele med sig åt den, som icke har någon, och den som har mat, han göre sammalunda.» Förmodligen såg Johannes, att själfviskheten, sinnet att vilja behålla lifvets goda för sig själf, var för hans tid genomgående. Och helt säkert är detta för hvarje tid utmärkande. När denna själfviskhet blifvit bruten och det är hjärtats behof att få *dela med sig* af den frälsningens lycka, man själf åtnjuter, att för Herrens skull få *offra* något, visst är där då en frälsningens frukt.

Må vi i våra hjärtan se upp till Guds frälsning, se upp till Jesus, till honom, som i advent och jul och i alla tider med så outsäglig huldhet nalkas oss, och som står midt ibland oss!

Tänk, hvad du kan blifva rik och lycklig! Du kan få denna Guds frälsning i ditt hjärta. Du kan få skifta ut af den åt dem, som du möter. Om du famnat Guds stora gåfva till världen, Guds outsägliga gåfva, Jesus Kristus, om han fått komma in i ditt hjärta, djupt in i dess fördoldaste rum, då skall han ock lysa fram i ditt lif och uppfylla dina dagar. Då skall han uppfylla äfven din jul med sitt ljus och sin glädje.

Ur ett föredrag af *Fr. H.*

Från hemarbetet.

Våra kära missionsvänner i landet hafva under dessa pröfningens tider låtit oss få känna värdet af förbön och hugsvalelse. En syster skrifver: »De heliga i folket äro alla i Herrens hand. De ligga vid hans fot. Saliga hviloplats! Vid tanken på de lidanden, missionärerna fingo genomgå år 1900, tager det djupt tag i hjärtat, och ur djupet uppstiger den bönen: Himmelske Fader, du som är en Fader öfver allt hvad Fader heter, förbarma dig öfver dina dyrköpta vittnen, som du har i Kina!»

Och förbönen stiger upp från många rum för Kinas arma folk. Ha dessa oroligheter fått väcka Guds folk till bön, då skall slutet blifva godt. Herren manar ock sina skaffare att gifva kärleksgåfvor till Hans verk, och med gåfvorna följer mycken kärlek och uppmuntran. »Hafven ingen omsorg, Herren är nära. Herren förser», skrifver en vän.

Ett par små flickor i Norrland, som i somras vid en söndagsskolfest fingo höra om missionen af en vän från Stockholm, skrifva: »I anledning af vår bekantskap i B. skolhus, ha min syster och jag funderat mycket på de små hednabarnen. Emedan vi nu ha fått en liten skärf (10 kr.) af pappa och mamma, som vi kunna undvara, ha vi därför tänkt bedja fröken, att hon ville skicka dem till de kära i Kina. Hoppas det blir mera i sparbössan till nästa sommar. Många kära hälsningar till de små i Kina.»

För tidningens och kalenderns spridning ha många af våra vänner gjort mycket. Genom en väns försorg har t. ex. tidningen kunnat tillsändas flera sjukhus både i Stockholm och i landsorten.

En tjänarinna i södra delen af landet har under många år tagit som sin mission att sprida tidningen. Icke mindre än 50 ex. har denna kära syster spridt, ett i sanning icke ringa arbete. När man betänker, att där missionen blir *känd,* den i de flesta fall blir föremål både för bön och kärlek, då förstår man, att denna systers arbete varit af stor betydelse.

»Gud välsigne kalendern», skrifver en annan af våra vänner, »att den må sprida ryktet om Herren och missionen i Kina, så att flera må komma att inse missionens stora behof och förmånen att få aktas värdiga att medverka för densamma». —

Vi tacka Gud af hjärtat för alla våra kära medhjälpare, gamla och unga. Må de blifva alltmer öfverflödande i Herrens verk, vetande, att deras arbete i Herren icke är fåfängt!

Minnesdagar under byggandet af Barnens hem.

Såsom en särskild minnes- och högtidsdag framstår natuligtvis den 16 juni detta år, då det första spadtaget togs för grunden. (Tidigare omnämndt i S. L.). Men sedan dess ha vi haft ett par andra sådana, värda att antecknas.

Den 17 juli nedlades vid en hörnsten en kopparlåda, innehållande ett exemplar af Kina-Missionstidningen Sinims Land, några mynt samt en kort skrifvelse med några data och namn (arkitekts och byggmästares) samt citat nr ps. 100. Det var en högtidlig stund. Under tonerna af: »Jag lyfter mina händer», samlades den lilla grnppen — ett par vänner från Stockholm, några hemmavarande missionärer samt arbetarna. Den 100:de psalmen i Psaltaren utgjorde ämnet för ett litet tal. Vi påmindes åter om den enda fasta grunden, vi ha att bygga på, och om det enda namn, vi kunna fnllt lita till i alla lifvets lägen och företag. Så sattes den lilla lådan ner och myllades öfver. Åter sjöngs en psalm och höjdes bönens ljud till vår trofaste Fader, i hvars namn vi *börjat* bygga, och som vi äfven nu ville bringa tack och lof för den del af arbetet, som hittills blifvit utfördt. — När skall den lilla lådan månne härnäst komma till synes? Skall den få bära något vittnesbörd för en eftervärld om ett folk, som städse i Jesu namn velat börja »alla sina företag» — eller skall den förblifva där till den stora dag, då himmel och jord skola förgås och vi få byta nt våra jordiska boningar mot andra sådana, som Jesus själf gått att bereda för sitt folk?

Fredagen den 11 aug. var en af denna sommars hetaste dagar. Värmen var rent af tryckande. Men den lilla grupp af timmermän och snickare, som sedan en tid bortåt varit sysselsatta med nppförandet af »Barnens hem», tycktes den dagen om möjligt mer ifriga än vanligt. Takstolarne hade nn lyckligen rests, och dagen till ära bands en väldig löfkrans och hissades jämte ett par svenska flaggor i topp på nybyggets tak. Vid 5-tiden på e. m. samlades hela arbetsstyrkan jämte husfolket till festligt dukadt middagsbord på Missionshemmets gård. Efter middagen tackade ingenjör Landgren byggmästare och arbetare för godt arbete och påpekade, hvilken nåd det var, att ingen olyckshändelse af allvarsammare art inträffat under den tid, arbetet fortgått. Ingenjör L. talade ock varmt och känsligt om ändamålet med byggandet af detta hem. »De af eder, som äro fäder, ha nog ej svårt att tänka eder in nti, med hvilket intresse och hvilken förväntan detta bygge följes af fäder och mödrar, som inom kort kallas att lämna sina små inom detta hems väggar.» Så ungefär föllo sig hans ord, och de stämde nog mer än ett hjärta till eftertanke, medkänsla och heligt allvar.

Kaffe intogs sedan gemensamt uppe i vår vackra tallbacke, nu visserligen grundligt skräpig genom allt byggnadsmaterial, som måst samlas där, men ändå skön genom den svalka, den erbjöd efter den långa, varma sommardagen. Under gemytligt samspråk försiggick kaffedrickningen, och därefter talade kandidat Österberg lifligt och kraftfnllt om den störste af alla byggmästare — den, om hvilken Bibeln så ofta talar. »*Han* håller på att bygga en stor och nnderbar byggnad. Han fogar sten till sten däri — lefvande stenar, dem han själf gifvit lif — Allt slags material kan han använda; det gör ej så mycket, hur detta material ter sig i det yttre. Han slipar, han renar, han formar, allt efter som han vill ha det. Det syns ej så storartadt, hans stora bygge för människors ögon i allmänhet. Nej, liksom vi här i dag kunna säga: 'Det ser just ej så ut, som skulle detta bli ett fint hus', så kan det med skäl sägas om de människor, som ställt sig till den store Byggherrens förfogande: 'Kan det blifva något af denna svaga lilla hop?' Liksom genom Guds nåd detta hus, hvars grundstomme vi nu se för våra ögon, en dag skall stå här fulländadt, prisande sin mästare, så skall i än högre grad Guds stora bygge, som består af omskapade, härliggjorda syndare, en gång stå fram i outsäglig härlighet och glans. Det viktiga är, att *vi* då alla äro med i *den* byggnaden. Vi *kunna* alla få bli med. Lycklig den, som är med däri den dag, då allt jordiskt brister och försvinner och endast den byggnad, som Herren uppfört, förblifver!»

Sedan berättade missionär H. Tjäder åtskilligt om kinesiska förhållanden, och så var snart också denna dagen all.

I. Bölling.

Invigningen af Barnens hem.

Det var en stor skara missionsvänner, väl omkring 120, bland dem prinsparet Bernadotte med två döttrar, samt åtskilliga ganska långväga ifrån komna, som trots mörkret och det svåra väglaget begåfvo sig nt till Dufbo på e. m. den 30 nov. för att få öfvervara invigningen af Barnens hem.

Det lyste så vänligt inbjudande från alla fönster i det rikt upplysta hemmet, när den långa raden af gäster ur den dunkla skogen kom ut på slätten.

Snart voro samtliga tillika med Missionshemmets invånare, stora och små, omkring 40 till antalet, samlade i Barnens hem, dels i det prydliga samlingsrnmmet, som genom stora, undandragna skjutdörrar var förenadt med den rymliga matsalen, dels i den utanför belägna hallen, dagen till ära dekorerad med vackra kinesiska väggbonader af rödt siden. Sedan sången »Herren, vår Gud, är en Konung i makt och i ära» afsjungits, inledde kommendör *O. v. Feilitzen* med bön, hvarefter missionär *E. Folke* hälsade de närvarande hjärtligt välkomna. Det hem, hvari man nu samlats, stod där som en *nådes-* och *kärleksgärning* af en älskande Fader, som en gåfva från Gud själf. När en jordisk fader gör i ordning för sina barn, söker han, så vidt han kan, göra allt så prydligt, trefligt och ljust som möjligt. Nu hade Fadern öfver allt, hvad fader heter, beredt ett hem åt sina små, och därför hade hemmet blifvit så ljust, så varmt, så trefligt. Ja, om detta hem knnde i sanning sägas: »Herrens högra hand har gjort mäktiga ting.» Det stod som ett talande bevis för, hur Gud vill hafva det med och för sina barn men äfven som ett *prof.* Gud pröfvar nämligen icke blott genom *nöd* utan äfven genom *nåd.* Genom detta hem ville Herren liksom fråga de sina: »Får jag fortsätta på samma sätt? Viljen I taga detta hem nr min hand såsom en underpant på hvad jag för framtiden ämnar göra?» Denna stund manade därför icke blott till tacksägelse och pris utan äfven till bön och förödmjukelse.

— Underbart var det äfven att tänka tillbaka på hur Herren förberedt allt för detta hem. Han hade förberedt barnens föräldrar, kommittéen, missionsvännerna. Och när tiden var inne, hade han trädt fram med sin allsmäktiga kärleks kraft. Åter och åter hade han äfven under byggnadstiden visat, huru han med sin trofasta fadershand ledt allt. Vid ett tillfälle t. ex. måste en viss dag två tnsen kronor utbetalas, och två dagar förnt funnos i kassan endast ett tusen kr. Men så kom helt oväntadt ett bref med en växel på ett tusen kr., och gifvaren sade: »Jag har icke förrän nu observerat, att hemmet var under byggnad. När jag fick se det, kände jag, att jag ville vara med.» Gud ledde just i rätta ögonblicket sin tjänares blick på saken. Allt sådant ingifver trygghet, är en borgen för att »hela vägen går han med».

Missionär *August Berg* påminde om den dag för omkring tio år sedan, då det strax intill liggande *Missionshemmet* blifvit invigdt, och om det minnesord, som då gifvits: »På Herrens berg varder det försedt.» Att man nu finge samlas till en liknande högtid, innebure en nppfyllelse af det då gifna löftet. Tanken gick äfven tillbaka till den käre, oförgätlige broder, missionens förre trofaste sekreterare, hvars bild från samlingsrummet blickade ned på de församlade. Hur hade icke missionärsbarnens väl legat på hans hjärta! Hans kärleksfulla nttalanden rörande Kommittéens omsorg om de små hade fyllt missionärernas hjärtan med hopp, och de hade känt, att när de i hemlandet hade en sådan kommitté bakom sig och därofvan en Gud, som älskade deras barn ännu mycket högre, kunde de i sanning vara trygga.

Fröken Ester Sjögren.

Psalmsångarens ord: »*Sparfven har funnit ett hus och svalan ett bo, där hon kan lägga sina ungar*», voro ord just för denna stund. Sparfven, så yttrade tal., skulle jag vilja kalla våra barn. De äro som små värnlösa sparfvar och likväl högt aktade i Guds ögon. Nu hafva våra älskade barn funnit ett jordiskt hem i stället för det hem, som vi sakna förmåga att bereda dem. Och svalorna, så skulle jag vilja kalla oss, missionärer. Om sparfven är en stannfågel, så är svalan en flyttfågel. Svalan känner sina tider. Vi komma, och vi gå, vi hafva icke något varaktigt hem. Men vi hafva nu funnit ett hem för våra små. Och det står nu färdigt för dem att taga i besittning.

När konung David skulle förbereda det hus, hans son Salomo skulle bygga till en boning åt Gud själf, hade han eu vän i konung Hiram. Denne sände sina tjänare med byggnadsmaterial och allt, som behöfdes. Vi hafva till vän en, som är *större* än Hiram, *konungars Konung*. Detta hem har kommit till stånd genom den store Konungens tjänare. Här hafva kommit in gåfvor från palats och koja, fattiga och rika, kända och okända. Vi hafva en bok, där gifvarnes namn stå nppteckade, men hvad vi icke kunnat upptecknа, är den *kärlek* och *försakelse*, som ligger i dessa gåfvor. En af de sist inflytna var åtföljd af följande skrifvelse: »Från tvänne små barn, som icke längre behöfva ett jordiskt hem.»

Så står nu det lilla sparfboet färdigt, men det behöfver något mer. Det behöfver en *moder*, som vårdar sig om och vakar öfver de små. Äfven en sådan har Gud i sin stora kärlek gifvit oss. Från Guds hand hafva vi mottagit den kära syster, som för hans skull vill vara en moder för våra små. Må denna vår syster alltid stå här såsom *Herrens* tjänarinna! Då skall arbetet blifva henne lätt och bördan icke kännas tung.

Så ett ord till de små invånarna i sparfboet. I veten, hurusom i ett fågelbo ungarna sträcka ut sina små hufvuden och halsar utanför boet. De ligga där så trångt, fem, sex i god sämja. Kära barn, liknen dessa små fågelungar, så att I aldrig hacken den ene på den andre, ty då händer det lätt, att någon faller ur boet och fördärfvar sig. Blott om frid, kärlek och endräkt få råda i detta hem, gån I en ljus och lycklig framtid till mötes. Mån I vidare aldrig glömma att vara ödmjuka och tacksamma! Vi föräldrar hade aldrig kunnat bereda eder ett sådant hem, som det I nu fått. Af *Gud* hafven I fått det, och er framtida lycka beror just på att I i ödmjukhet och med tacksamhet betrakten det som en nådegåfva och icke som något, som skulle så vara. Må Guds *ögon* ständigt hvila på och vaka öfver detta hem och hans *hjärta* vara där, hans kärleksfulla fadershjärta, som alltid har sin glädje i att *gifva*, att fylla alla edra behof! Vi kunna i sanning säga, såsom det heter i ett oss af vänner tillsändt telegram: »Detta är den dag, som *Herren* har gjort. Låtom oss på den *fröjdas* och *glädjas!*»

Sedan ännu några kärlekens hälsningar dels i bref, dels i telegram upplästs och sången »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnaskara» sjungits, lämnade ingenjör *K. G. Magnusson* en mycket intressant redogörelse öfver hemmets tillkomst och inredning samt den ekonomiska ställningen. Ännu i början af juni 1911 hade Kommittéen stått mycket tvekande, huruvida den skulle *våga* taga ett sådant steg som fattande af beslut om hemmets byggande. Vi hade utsikt att få 12,000 kr. för ändamålet. Grundplåten hade skänkts af en missionvän, och 9,000 kr. hade erhållits i testamente efter en afliden missionsvän, en gammal tjänarinna. Efter allvarlig bön och noggrannt öfvervägande beslöts emellertid, att man i tro skulle taga detta steg. Den 16 juni togs det första spadtaget, och nu, efter blott 4 $^1/_2$ månaders byggnadstid, kunde hemmet invigas. Ett varmt tack nttalades därpå till såväl arkitekten, herr C. A. Danielsson, och byggmästaren, herr K. Klasén, som ock till alla dem, hvilka varit med i arbetet.

Hemmet hade försetts med en elektrisk pumpinrättning för upphämtande af vatten från den rätt aflägset liggande brunnen, med varmvattenuppvärmning och elektriskt ljus. I stället för att detta, som mången kanske trodde, vore en *lyx*, hoppades man därigenom göra åtskilliga besparingar både i fråga om bränsle och personlig arbetskraft.

Af den erforderliga summan, 28,000 kr., hade hit-

tills 23,159: 88 influtit. Således återstodo omkring 5,000 kr. En del af denna summa behöfde emellertid icke utbetalas förrän efter omkring ett år, och Kommittéen ägde den förvissningen, att den Gud, som hittills försett, också skulle gifva slutsumman, så att missionen icke behöfde frångå sin princip att icke sätta sig i skuld.

Af bidragen hade det mesta influtit i *små* summor. Hemmet kunde bokstafligen sägas vara ett hem »från de små till de små». För de senare, eller hemmets små invånare, borde det också stå klart, att hemmet var ett *heligt* hem, hvarför de skulle vara rädda om allt. Ja, om hemmet i dess helhet kunde det i sanning sägas: »*Från* Herren, *genom* Herren och *till* Herren!»

Missionär *Rob. Bergling* uttalade äfven ett tack först till Herren för hans outsägliga nåd, så till alla de kära bland Guds folk här och landet rundt, som haft sin hand med i verket. Det stod där, detta hem, som ett insegel på Herrens löfte till sina lärjungar: »Ingen är, som har öfvergifvit hus eller bröder eller systrar eller fader eller moder eller hustru eller barn eller åkrar för min och evangelii skull, som icke skall få *hundrafaldt* igen nu i denna tiden.» Öfver ett hundratal vänner hade denna afton samlats till Barnens hem, och långt flera voro de, som med kärlekens intresse och varma förböner i anden voro närvarande. Detta vittnade, att Jesu ord gått i bokstaflig uppfyllelse.

Brinnande böner uppsändes nu af några bland de närvarande för såväl hemmet med dess invånare som de utevarande missionssyskonen.

Sedan gjordes af gästerna en rond kring huset. Öfveralltt hemtrefligt och rymligt, praktiska och ändamålsenliga anordningar. På nedre bottnen funnos förutom samlingsrummet, matsalen och hallen, ett stort, präktigt kök, serveringsrum och jungfrukammare. En trappa upp: en ljus och treflig hall, afsedd till lekplats för de små, föreståndarinnans två rum och sex rum, alla med garderober, för barnen, två ämnade att bebos af tre barn i hvartdera, och de öfriga af två, samt badrum. På vinden kunde ytterligare tre rum inredas.

Icke minst intressant var källarvåningen. Där funnos ångpanna för värmeledningen, tvättstuga, rymliga källare för mat- och vedförråd och slutligen ett slöjdrum för barnen.

Sedan gästerna med stor belåtenhet besett hela huset, där allt, de vackra hemväfda gardinerna, möbler, taflor, mattor och husgeråd vittnade om missionsvännernas kärlek och omtanke, samlades man åter i den rymliga matsalen till gemensam tedrickning. Efter denna presenterades af missionär August Berg alla »sparfvarna», en och en för de församlade, och till sist äfven den kära husmodern, *fröken Ester Sjögren*, som af kärlek till Herren och de små invigt sitt lif till detta arbete, och som för sitt viktiga och kräfvande kall behöfver blifva buren af missionsvännernas kärlek och trogna förbön.

Den alltigenom ljufliga samvaron afslutades af missionär *A. Hahne* med bön och tacksägelse.

I faror för röfvare.

Tidningen »The Peking and Tientsin Times» för den 24 november, innehåller en intressant redogörelse för en intervju, som en af dess medarbetare haft med missionär Carl Blom, tillhörande Svenska missionen i Kina. Missionär Blom, tillika med sin hustru, samt missionärerna N. Högman, D. Landin, V. Wester, J. Olsson, Frida Prytz, Maria Nylin, Agnes Forssberg, Maria Björklund, Ida Andersson, Olga Ahlman och Anna Rosenius hade anländt dit dagen förut. Missionär Blom framhöll, att tillståndet i provinserna Shansi och Shensi vore sådant, att ingen annan utväg återstod för dessa, än att lämna sina stationer. Mandarinerna påyrkade detta bestämdt, alldenstund de hvarje dag väntade ett anfall på sina respektive städer.

I Yuncheng, hvarifrån det gemensamma uppbrottet skedde, gåfvo ämbetsmännen beredvilligt en eskort bestående af tio soldater, beväpnade med bakladdningsgevär.

På resa.

Sällskapet färdades i vagnar och på mulåsnor. Ursprungliga planen, att nå Peking öfver Taiyuanfu, måste öfvergifvas, alldenstund underrättelse anländt, att denna stad var i revolutionärernas händer. Missionärerna voro fullkomligt medvetna om den stora risken, som de utsatte sig för, att blifva öfverfallna af röfvare, men de hade ingen annan utväg än att genast begifva sig åstad öfver Honanfu till Tientsin, om de inte ville utsätta sig för ännu allvarligare faror. Till att börja med aflopp allting så väl, som man under dylika omständigheter kunde vänta, och sedan de rest i flera dagar utan något allvarligare missöde, drogo de den slutsatsen, att de, trots åtskilliga antydningar, som gjorts, kunde hoppas att lyckligt uppnå Honanfu, utan att något allvarligare skulle hända dem. Noga utkik hölls hela tiden, men allt eftersom man närmade sig Houanfu, slappades uppmärksamheten, och man trodde det icke vara nödvändigt att hålla sig så nära intill hvarandra på vägen, som man hittills gjort.

Öfverfallet.

Plötsligen, då de voro endast omkring 8 kilometer från Honanfu, uppenbarade sig ett röfvareband på omkring trettio man. Den förste, som uppmärksammade dem, var fru Blom, som red på en mulåsna. Hon tog fel på deras afsikter, under det att de närmade sig, och ropade till sin man, att soldater kommo, och som sådana sågo de verkligen ut, då de rusade fram och ställde sig i vägen några meter från de resande.

De voro beväpnade med gevär, svärd och andra vapen. Komna helt nära intill missionärerna, af hvilka de flesta nu hade stannat, gåfvo de stridsropet: »rusa fram och döda!» och ögonblickligen blefvo de olyckliga anfallna af banditerna. Så plötsligt och oväntadt var öfverfallet, att de resande ej kunde förflytta sig åt något håll, och såväl de som deras eskort voro i röfvarnas våld. Det blef dock snart uppenbart, att, ehuru banditerna voro beredda, om så fordrades, att gå till ytterligheter, deras förnämsta åstundan var byte och icke utländingarnes lif. Då anfallet gjordes, föll fru Bloms mulåsna omkull och kastade fru Blom till marken.

Innan hon hann hämta sig och hjälp anlända, blef hon grymt öfverfallen och illa sårad. Hon förlorade genast medvetandet, och hennes man, som skyndade till hennes hjälp, fick flera hugg och slag på kroppen och i hufvudet. Det var fullkomligt lönlöst att gifva sig i strid med röfvarna, som hotade med att ögonblickligen skjuta hvem det vara må, som rörde på sig. De sade, att hvad de ville

komma åt var de resandes reskassa och dyrbarheter och att, om det gällde, skulle de döda hvarenda en, man eller kvinna, för att vinna sitt syftemål. Öfverfallet skedde omkring kl. 10 på morgonen på en plats, som var utvald med mycken omsorg af röfvarne, och som allt hopp om hjälp från något håll var uteslutet, fanns det ingen annan råd än att underkasta sig. Med den största skyudsamhet tillägnade sig röfvarne så mycket byte som möjligt. De blefvo mycket grofva och ohöfliga vid minsta tecken till motstånd.

Herr Blom, som flera gånger försökte att nå sin hustru, som låg sanslös på marken, blef för hvarje gång brutalt öfverfallen. Flera andra af sällskapet rönte samma behandling, men, med undantag af fru Blom, var det missionär Blom, som rönte det mesta våldet.

Röfvarne aflägsna sig

Sedan de tillgripit alla penningar, de kunde finna, i värde uppgående till omkring två tusen fyra hundra kronor, aflägsnade de sig hastigt.

Dessförinnan togo de så mycket af sällskapets reseffekter med sig, som de bekvämt kunde bära, och lämnade sina offer efter sig. Någon föreslog då, att de skulle taga utländingen, härmed menande herr Blom, med sig.

Motstånd var fruktlöst och röfvarne släpade missionär Blom med sig, blödande och haltande, som han var. Han gjorde ett nytt försök att nå fram till sin hustru, som nu fått hjälp af några af damerna i sällskapet, men knuffades obarmhärtigt åt sidan, under det att hon låg där sårad och sanslös. Det lyckades slutligen herr Blom att ådraga sig röfvaranförarens uppmärksamhet genom en anmärkning, han gjorde. Anföraren, en omkring trettio års man, förklarade, att på grund af den dåliga regeringen och det laglösa tillstånd, hvarnti landet nu befann sig, voro han och hans män nödsakade att gripa till röfveri och våldsbragder för att kunna lifnära sig. Herr Blom fann snart, att denne man var vänligare stämd än de öfriga männen och villig att lyssna till hans anmärkningar, och försökte därför öfvertyga honom om det dåraktiga uti att på detta sätt draga åstad med honom från det öfriga ressällskapet och den hämnd, som ovillkorligen skulle falla på dem, om de togo hans lif.

Det lyckades slutligen missionär Blom att utverka höfdingens tillåtelse att återvända till de öfriga, som nu voro på omkring tre kilometers afstånd. Innan han lämnade dem, lyckades han äfven att återfå några af de stulna klädespersedlarne. Just som han stod i begrepp att lämna dem, var det någon, som föreslog, att man skulle undersöka hans kläder. Detta företogs genast, och en summa af 132 dollars, som missionär Blom hade doldt under sina kläder, fanns där och beröfvades honom. Han begärde att återfå något af denna summa, så att han och hans sällskap kunde taga sig fram till Honanfu. Anföraren gaf honom då omkring 22 dollars, men andra af röfvarne passade genast på och ryckte penningarne från honom, så att till slut endast åtta dollars återstodo. Han skyndade sig nu genast åstad och hann snart upp sina vänner, som mottogo honom med glädje.

Företrädda af herr Högman begåfvo de resande sig nu åstad till Honanfu, hvars myndigheter genast underrättades om det skedda öfverfallet. Kraftiga mått och steg vidtogos nu genast att infånga röfvarne med den påföljden, att röfvarhöfdingen dödades och tre af de öfriga röfvarne fängslades.

I Honanfu fick fru Blom lämplig behandling af doktor Friberg. Det utröntes då, att hufvudskålen var spräckt, och att hon dessutom tillfogats flera andra skador. Efter tre dagars hvila kunde hon dock, åtföljd af doktor och fru Friberg, med järnvägen fortsätta resan till Tientsin. Senare underrättelser gifva vid handen, att fru Bloms hälsotillstånd fortfar att förbättras. Själf bar herr Blom på ansikte, ben och händer märken af den svåra behandling, han undergått.

Min första jul i Kina.

Det var långt borta i Kina. Det var julafton. Därute var det så kallt; vinden tjöt, och med den tjöto ulfvarna i kapp. Ett blekt månsken upplyste den stora slätten, på hvilken hundratals större och mindre byar lågo spridda, och därbortom syntes de svaga konturerna af en lång bergskedja. Stjärnorna tindrade så klart på fästet. Däruppe talade allt om frid, men nere på den gula jorden var ofrid, nöd och mörker.

Kvällen inbjöd till vandring och till tankar, men farorna, som lurade för hvarje steg, faror för vilddjur och faror för röfvare, gjorde, att inga vandrare vid denna tid på dygnet syntes till.

Jag hade länge stått utanför den låga lerkojan, som stod vid kanten af byn, och som för tillfället tjänade som min bostad. Ja, i kväll är det julafton, tänkte jag, och instinktmässigt spejade jag omkring mig. Jag ville så gärna se något af jul, en julgran eller ett fönster med ljus uti; men inga julgranar syntes till, och alla fönster voro tillbommade med luckor. Inga julljus, ingen julsång, ingen julstämning nere bland människorna, men däruppe voro dock julljusen tända, däruppe på det rena himlafästet. Tanken flög till mitt älskade fosterland med så mycket ljus, så många lysande hem och så många lysande hjärtan, så rikt på julstämning och klappar och kärlek och lofsång kring Barnet i krubban och allt

— — —

Jag tog afsked af natten, tom på julfröjd men full af vargtjut och hundskall och vindstötar, och drog mig tillbaka till mina rum. Inkommen i det yttre af kojans båda rum stängde jag omsorgsfullt de tjocka, järnbeslagna dubbeldörrarna och drog för den grofva träbommen. En blick omkring mig kom mig att känna julen ännu fjärmare härinne än därute. De mörka väggarne, det kalla golfvet af stampad jord, det sotiga, svarta bjälklaget i taket, den bristfälliga möbleringen, ett rankigt bord, ett par stolar, som längesedan borde ha tjänat ut, det var alls inte inbjudande på en julafton. Från det inre rummet lyste mig tillmötes min lilla kineslampa. Veken hade min värd med särskild omsorg snott af bomull från sin stoppade tröja, och behållaren var just fylld med ny rofolja. Det såg verkligen ut, som ville den lilla lampan säga: Jag skall göra mitt bästa att ersätta julljusen för dig.

Kolbrasan brann friskt i ugnen och värmde min tegelmurade bädd, rummets enda möbel, så att den flätade halmmattan, som täckte den, var nästan het. Enligt landets sed kröp jag upp på bädden, snoppade lampveken, så godt jag kunde, öppnade den kära boken och

läste det gamla härliga julevangeliet. Det blef *jul* i den låga kammaren. Guds kärleks sol, Jesus, lyste i ordet med sitt underbara, rika, varma härlighetsljus såsom aldrig förr, och med trons och hoppets öga fick jag se hän emot ljusare och gladare julaftnar för det folk, bland hvilket jag nu i ensamhet firade min jul.

Och låter Herren oss upplefva nästa års juletid, skall jag då söka tälja något om en annan julhögtid i Kina, en jul ej längre firad i ensamhet utan i kretsen af en jublande skara af unga och gamla med julgran och klappar och lofsång till Jesusbarnet i krubban, numer känd och älskad af många kineser, ja, lika dyrbar för dem som för oss.

E. F.

Yüncheng den 4 nov. 1911.

Frid!

»Hvad helst du företager, skall lyckas för dig, och ljus skall skina öfver dina vägar.»

Detta var det sista ord, jag ur min språkkorg fick med mig, då vi för en vecka se'n, den 28 okt., plötsligt måste lämna vårt älskade Puchowfu. Jag tänker, I genom tidningarna för länge sedan hört om den kritiska ställningen härute.

På fred. d. 27 okt. nådde oss bud och bref från H. Linder, som uppmanade oss att genast upplösa skolan och fara till Yüncheng. Redan samma kväll sände vi hem de barn, som bodde i staden. Evangelisten tog en skara till sitt hem för att så fort som möjligt skicka dem till deras egna hem, och de öfriga sände vi i dagningen med vagn till troendes hem utanför staden. Allt gick helt stilla till, så att folket i staden ej skulle fatta misstankar och onödigtvis uppröras. Ryktena voro svåra nog ändå. Vi stannade uppe hela natten för att packa det mest nödvändiga men lämnade annars allt, som det var, och på f. m. den 28 okt. voro vi redo att fara. På söndagen den 29 var det jämt 7 år, sedan jag kom nt. Vi måste fortsätta resan äfven den dagen, men det var stilla och lugnt på vägarne, och vi hade det så godt. Framkommo på måndag e. m. hit och funno, att C. Blom skrifvit och kallat oss, ehuru vi ej hnnnit få hans bref. Småningom samlades alla våra Shensi- och Shansisyskon hit utom H. och M. Linder samt herr Svenson, som beslutat stanna i Tungchowfu. Nu ha de kallats hit, men sista underrättelsen är, att rebellerna ankommit till Tungchow, och att staden troligen öfverlämnar sig åt dem. Mandarinerna lära ha flytt, och kanhända blir det svårt för syskonen att komma ut ur staden. Fästningen Tungkuan, 65 li från Puchowfu, är angripen af rebellerna, och telegrafen är afbruten.

I morse afreste Th. och S. Sandberg med Fredrika Hallin, A. och E. Ericsson samt Anna Eriksson på 2 vaguar till Honanfu, och i morgon, den 9, resa Frida och jag, Ida Andersson och Anna Rosenins samt 2 bröder, kanske herr Wester och herr Landin. Sedan hoppas de öfriga få resa på måndagen. Högste mandarinen lofvade mulbärstolar, men folket är uppskrämdt och ingen vill gå, åtminstone för rimliga priser. Därför ha vi nödgats vänta tills nu.

Blir det ombyte af dynasti, kommer det nog att dröja länge, innan lugnet återställes, och allt arbete måste tillsvidare läggas ned. Vi ha hört, att C. I. M:s missionärer i Pingyangfu jämte de från Hongkong afrest till kusten.

Om vi stannade, skulle vi helt säkert bli instängda och ej kunna få silfver och hvad vi behöfva. Därför resa vi, så snart Gud öppnar väg.

Vi äro alla friska och vid godt mod och tro, att Herren, som så trofast hjälpt hitintills, äfven nu skall skydda och bevara oss samt föra oss till en annan »fristad».

Frida och jag vilja säga ett varmt tack för våra julgåfvor, som mötte oss här i Yüncheng. Vi fingo just tid att öppna dem, — kunde ej vänta till julafton denna gång, då vi ej veta, *hvar* vi få tända våra julljus. Vi äro så tacksamma för den kärlek, som äfven denna gång mötte oss i så många präktiga gåfvor från vänner, nära och fjärran. Om Herren sparar oss, hoppas jag längre fram få skrifva till hvar och en för att tacka, om ej, vill jag på detta sätt säga mitt innerliga *tack* till *alla!*

Efter den kinesiska konferensen här i sept. reste vi hem. Besökte Chiehchow på genomresan och fingo samla kvinnorna där. Kommo hem den 19 sept. och började skolan den 22. Vi hade fått 19 elever. Det var en skön ehuru kort tid, vi fingo vara hos dem. Hos flera ibland oss hade en tanke på *syförening* uppstått, och vi bildade en sådan för flickorna och de närmast boende kvinnorna. Vi hunno samlas 2 gånger. Det var en sådan glädje hos alla öfver denna syföreuing; vi skulle arbeta för en predikoförening, således för direkt evangelisatiousarbete. Nu fingo vi lämna allt. Må det vara ett utsäde, som bär frukt, då tiden kommer därför!

Den 21 och 22 okt. hölls vårt stormöte. Herr och fru Blom jämte br. Wester voro hos oss, dessutom en kinesisk broder från Honan. Det var ett mycket dyrbart möte. Fem personer döptes; 2 män, som deltagit i br. Westers dopklass, 1 gammal kvinna, som, då hon deltog i bibelskolan i våras, beslöt att följa Jesus, samt 2 skolflickor, af hvilka den ena fick frid under väckelsen våren 1909. Så där få vi »i sinom tid» se frukt. Jag tror, att alla de flickor, som då lämnade sig åt Herren, nu intagits i församlingen. Nästan hvarje gång vi haft en kurs i kvinnoskolan, har också någon tagit steget ut. Gnd vare lof, verket är ej fåfäugt! Vi få skörda, om vi ej tröttna. Men o, så djupt det kändes att nu nödgas lämna dem alla! Församlingen har öfver 100 medlemmar. En stor skara hade infunnit sig till mötet, och vi voro åtminstone ett 80-tal samlade omkring Herrens bord. Det blef vår sista söndag i Puchowfu.

Hvilken gråt det blef bland våra flickor, då de på fredagskvällen måste skiljas! Och våra tjänare och vänner sedan. Det var ett hårdt slag för dem alla. Må Herren i nåd bevara dessa trogna, hvad som än skall möta!

Vi tro ej, att det är direkt fara för våra eller de kristnas lif, ty rebellerna proklamera, det de skydda kinesisk och utländsk handel, de kristna och folket, och att den, som bryter däremot, skall straffas med döden. Men röfvare och annat dåligt folk taga tillfället i akt. Dock

äro vi trygga i *Herrens* Fadershänder. Ej ett hår skall krökas på våra hufvuden *hans* vilja förutan.

Hälsa nu så varmt till alla våra trofasta vänner därhemma. Tack för allt, allt! Herren löne!

Vi skola nu samlas till vårt lördagsbönemöte och så bereda oss för resan i dagningen i morgon. »Herren Sebaot är med oss, vår borg är Jakobs Gud.»

I Jesus så varmt tillgifna
Maria Nylin.

P. S. Frida och syskonen här hälsa så innerligt.

Upprop för Kina.

Från Missionssällskapen i norra Amerika har utsändts ett upprop till alla missionssällskap i världen med anhållan om förbön för Kina.

1). *För Kinas folk*, denna stora och kraftiga nation, som vaknat ur århundradens dvala, och som f. n. sönderslites af ett inbördes krig under en tid, då alla dess krafter behöfdes för ordnandet af dess lagstiftning, ekonomi, uppfostringsväsen och höjande i moraliskt afseende. Öfversvämning, hungersnöd och pest förvärra yttermer den sorgliga belägenheten. Vidsträckta landområden hafva öfversvämmats i provinserna Ngan-hwei, Kiang-su och Hunan. De två förstnämnda hafva nu för tredje gången på fem år hemsökts af öfversvämning och hungersnöd. Tusentals byar hafva genom Jangtsefloden blifvit förödda, och 500,000 familjer måste denna vinter få hjälp, om icke tio gånger flera människor skola dö genom svält än genom kriget. Må vi bedja Herren, att den fasansfulla hungersnöden må afhjälpas och den härjande pesten aftaga därigenom att den kristna världen snarligen kommer de lidande till hjälp, och att en ljusare dag för det kinesiska folket måtte följa på den närvarande tidens tumult och förvirring!

2). *För de kinesiska kristna*, som i fullt mått dela de lidanden och den nöd, som fallit på deras landsmäns lott, och därtill ofta få uppbära förtviflade förebråelser från sina icke-kristna grannar, hvilka inbilla sig, att alla dessa hopade olyckor framkallats af andarnes vrede på dem, som öfvergifvit sina fäders tro. Hundratals kinesiska pastorer, lärare och evangelister, som helt eller delvis haft sitt underhåll af de infödda kristna, kunna icke nu underhållas af detta utarmade folk. Kyrkor och skolor hafva sopats bort af floden, familjer hafva söndrats genom kriget, och stora skaror af våra medtroende äro för vintern utan föda och tak öfver hufvudet. Må vi bedja för dem, att Gud må vara deras tillflykt och styrkhet, deras hjälp i nöden!

3). *För missionärerna*, på hvilka under denna orostid fallit ett ökadt ansvar för det stora och olikartade missionsarbetet. — Särskildt befinna sig de missionärer, som stannat i hungersnödsdistrikten, i en utomordentligt svår ställning. Myriader ruinerade och svältande kineser vänta af dem både arbete och bröd, medan massor af sjuka och sårade behöfva vård, upprörda och oroliga skaror tröst. Må hela Guds församling bedja för dessa hjältemodiga, öfveransträngda, under bekymmer dignande Herrens tjänare! Och må hvar och en, i den mån han kan, hjälpa till att lätta deras bördor och lindra den fruktansvärda nöden genom insändande af bidrag till de nödlidande i Kina!

Sådana mottagas med tacksamhet äfven af Svenska Missionen i Kina, som öfversänder dem till den kommitté, som är tillsatt af missionssällskapen i Kina för fördelning af nödhjälpsmedel.

Missionslitteratur.

Ansgarius, illustrerad missionskalender, utgifven af Svenska Missionsförbundet. Stockholm, Sv. M. F:s Expedition. 6:e årg. Pris 1: 50.

Tillkomme ditt rike, julbok utgifven på föranstaltande af Svenska kyrkans missionsstyrelse. 6:e årg. Uppsala. L. Norblads bokh. i distrib. Pris 1: 25.

Stjärnan från Betlehem. Illustrerad jultidning för barn och ungdom, utgifven på föranstaltande af Svenska kyrkans missionsstyrelse. Distr. L. Norblads bokh. Uppsala. Pris 15 öre.

När och fjärran. Högtidsnummer, utgifvet af Kvinnliga Missionsarbetare. 11:e årg. K. M. A:s förlag. Stockholm. Pris 50 öre.

Hemkomna missionärer.

Den 7 dennes på morgonen anlände missionär Th. Sandberg, fru S. Sandberg och deras fyraåriga dotter Ingeborg samt fröken Fredrika Hallin välbehållna till Stockholm. De hade lämnat Tientsin redan den 21 okt. och foro med järnväg öfver Sibirien. Vi utbedja oss missionsvännernas förböner för dem, på det att deras hvilotid i hemlandet måtte blifva dem till välsignelse genom förnyelse af både fysisk och andlig kraft.

Missionssparbössorna

för 1911 tömmas Trettondag jul. Vidare i nästa nummer.

Nya sparbössor erhållas gratis från Missionens expedition, Malmtorgsgatan 8, Stockholm.

ANMÄLAN.

Kina-Missionstidningen Sinims Land

anmäles härmed till prenumeration för år 1912.

I likhet med föregående år kommer tidningen att innehålla korta betraktelser, artiklar om missionen, meddelanden från vårt och andra missionsfält, teckningar af infödda kristna kinesers lif och verksamhet, bref från våra missionärer, illustrationer och berättelser, afsedda för *barn*. Vidare kommer den serie uppsatser, som skildrar *vår missions utveckling från början*, och som på grund af omständigheterna blef afbruten, att nästa år fortsättas till erinran af Herrens nådefulla ledning och hjälp samt till stärkande af vår tro och vårt tålamod i det verk, han har anförtrott oss.

Med afseende på tidningens *yttre* bedja vi få fästa uppmärksamheten vid att *en tydligare stilsort kommer att användas*, hvarigenom vi hoppas, att äfven äldre missionsvänner eller personer med klena ögon utan svårighet skola kunna läsa vår tidning.

På samma gång vi uttala ett varmt tack till alla, som under de gångna åren så uppoffrande verkat för tidningens spridning och därigenom främjat missionen bland Kinas folk, bedja vi att för det år, som kommer,

få vara inneslutna i edert kärleksfulla intresse och påräkna eder medverkan i och för tidningens ytterligare spridande. Genomgripande omskakningar försiggå i världen, särskildt i Kina, och vi kunna vänta att få gå emot tider med för missionen oändligt rika tillfällen, ja, vara förvissade om, att, hur utgången än blir, den skall lända till evangelii framgång. Mer än någonsin är det därför af vikt att taga kännedom om förhållandena samt att följa dem i bön och förbön. Ja, må vi ofta, då vi mötas i vår tidning, få anledning både till bön och tacksägelse och sålunda få nåd att alltmer helhjärtadt fortgå i Herrens tjänst!

»Stora äro Herrens verk, värda att begrundas af alla, som hafva sin lust i dem.» Ps. 111: 2.

Tidningen utgifves två gånger i månaden, den 1:a och den 15:e.

Om *5 exemplar* eller *därutöfver* rekvireras under *ett* korsband direkt från *expeditionen*, kostar tidningen endast 1 krona. Prenumerantsamlare erhålla äfven hvart 6:e exemplar gratis.

När *mindre än 5 ex.* önskas, bör prenumerationen ske på *posten*. Priset blir då pr exemplar, postarvodet inberäknadt, för helt år kr. 1: 35 och för halft år 75 öre.

Sänd till Finland, Norge, Danmark, Amerika och Kina kostar tidningen, postarvodet inberäknadt, kr. 2: 40.

Profnummer sändas på begäran. Redaktionens adress är: 8 Malmtorgsgatan, Stockholm C.

Stockholm i december 1911.

Redaktionen.

Redovisning

för till Barnens Hem influtna gåfvor under nov. månad.

10 kr. af E. B., Sthlm; 10 kr. af fru B. Sthlm; o: 80 kr. till ngn sak i Barnens hem af lilla E. B., Dufbo; 10 kr. från behållningen af några barns basar i Norrköping gm M. B., Dufbo; 5: 51 kr. kollekt vid barnens möte i Dufbo.

2 stora och en mindre drälldukk, 1 1/2 duss. servietter, 2 mattor, en samovar samt en tårtskål af silfver af H. L., Sthlm; 17 mtr gardintyg af L. O., Kristinehamn; 2 brödkorgar, 1 kopparkastrull af E. B., Sundbyberg; 2 karottbrickor, en brödkorg, en eldfast grötkokare af E. B., Sthlm; en madrass, 5 fjäderkuddar, en sophorste, en mattpiskare, 1 sängklädsfodral, 4 dukar, en disktvaga, 2 skurborstar, skoborste och påstrykare, sopskyffel och sopborste, mjölsläppa, bleckform, skärbräde, förskärare, kniflåda, pannkaksspade, såssil, en linneduk, 1 duss. kökshanddukar, 6 st. mindre taflor, inramadt bibelspråk, liten röd pall, 2 större taflor, atenienne, hylla, spånkorg, 1 par gardiner, en röd bordduk, röd pinnsoffa med madrass och öfverdrag, 2 röda små bord, ett större lackeradt bord, en mahognymålad soffa och 3 stolar, 3 vattenbrickor, allt af A. & L. S., Sthlm; 1 duss. virkade grytlappar af M. W., Dufbo; »Bilder ur den Heliga Skrift», utg. under öfverinseende af J. Norrby, 1:sta häftet med löfte om forts., af R. I., Sthlm; en cocosmatta af E. L., Sthlm; en duk och 1 duss. servietter samt 10 st. teservietter af fru H., Björnö; en större, snidad atenienne och en bokhylla af O. och E. B., Sthlm; 3 lufter bomullsgardiner, 2 fjäderkuddar och en schaggdnk af B., Sthlm; 7 par barnlakan af E. Å., Linköping; 20 meter linoleumgångmattor af S. St., Sthlm; »Kristens resa» (illustr.), Runebergs skrifter samt »Från slott till koja» (af mr Thomas), 2 st. messingsstakar och ett durkslag af M. och E. T., Tranås; 12 st. vattenkaraffiner och 4 1/2 duss. dricksglas af S., Sthlm; 2 st. helmattor och 8 inramade taflor af B. F., Sthlm; en inramad tafla af bönekretsen i St. Görans kapell, Sthlm; en bundt konstväfda mattor och en liten duk af Syföreningen i Flisby gm B. och M.; en damastduk och ett stycke ohlekt lärft af R—t, Sthlm; en brun lampskärm efter fru W., Sthlm; en grön helmatta och två små röda mattor af B. U.; 12 par lakan och 12 st. örngått af C. St., Sthlm; armaturen till den elektr. belysningen i matsalen, af K. M., Sthlm; 4 st. sängskärmar af O. M., Sthlm; en damastduk af D. C., Jönköping gm A. B.; 1/2 duss. handdukar af H. W., Jönköping, gm A. B.; 2 st. smådukar af E. H., Jönköping, gm A. B.; 2 kg kaffe af E. oeh J. S., Malmö, gm A. B.; 1/2 duss. handdukar af M. och E. Th., Malmö, gm A. B.; 1 duss. disklappar af Th., Sthlm; En pianoduk af grön boj af Ch. H., Landskrona; 2 textade bibelspråk af E. B., Sundbyberg; en drälldukk af M., Sthlm; en stor, inramad tafla af L. U., Sthlm; 6 st. handdukar af E. Ö. gm L. U., Sthlm; 2 inramade broderade taflor af S. Th., Sthlm; en taburette af E. U., Sthlm; samt 1 duss. glassaladierer och en munklagg af B. oeh E. U., Sthlm; Till invigningsdagen: Chrysanthemum af E. B., Helsingborg; d:o af M. och N. C., Sthlm; d:o och en flaska grädde af E. B., Forssa. blommor af Fru M., Sthlm.

Redovisning

för influtna medel till »Svenska Missionen i Kina» under november månad 1911.

N:o		Kr. Ö.
1149.	M. K., Misterhult, »Den rättfärdiges minne lefver i välsignelse»	10: —
1150.	»Ur Herrens förråd» gm C. A., Vadstena	3: —
1152.	S. P., Norberg	11:
1155.	Kollekt på K. F. U. K., Karlsborg, gm A. D.	11: 75
1156.	L. M. F., till M. Nylins underhåll för 4:de kvart., gm S. R., Göteborg	300: —
1158.	A. R., till I. Böllings underhåll, gm K. E. B., Göteborg	50: —
1159.	Kollekt i Själfvum gm C. J. A. L., Kållängeu	15: 70
1160.	K. S., Kållängen	20: —
1161.	J. J., Anderstorp, Forshem	6: —
1162.	D. W., Gössäter	5: —
1163.	Från en Kina-fest i Forshem gm O. F.	56: 10
1164.	A. L., Göteborg, gm B. J. S. N.	8: —
1165.	Ungdomsföreningeu Senapskornet, Tullgarn, gm N. J.	75: —
1167.	I. F., Sthlm	100: —
1168.	Skobo syförening, gm L. P.	25: —
1170.	L. R., Filipstad, rab. på H. S. Ö.	1: 31
1171.	K. S., Norrköping	10: —
1172.	D. U. F., Skärfsta, gm E. G.	100: —
1173.	K. F. U. K., Vänersborg, gm E. L.	100: —
1175.	E. E., Saltsjöbaden	50: —
1176.	Onämnd	50: —
1177.	»Ett tackoffer till Herren» från några missionsvänner i Åsbo-Össjö	35: —
1178.	Skärstads norra mfg gm L. P. G., Siringe	30: —
1179.	Kollekt i Hedvigs kyrka, Norrköping gm A. H.	47: 04
1181.	K. B., Sthlm, till M. Ringbergs underhåll	25: —
1182.	G. J., Karlstad	23: —
1183.	Böneryds arbetsförening, gm G. H.	70: —
1184.	Insaml. vid missionsafton i Nyland, gm K. Å., Hålland	8: 70
1185.	Aflidne Fru E. W:s sparbössa och tionde, gm A. W.	100: —
1187.	J. H., Bodanäs, rab. på H. S. Ö.	1: 13
1188.	Bärsta syförening, gm A. P., Bärsta, Hackvad	100: —
1189.	A. P., Bärsta, Hackvad, rab. på H. S. Ö.	2: 38
1192.	Almesåkers östra mfgs söndagsskola, till H. Linders underhåll, gm A. H., Sandsjö	5: —
1193.	Björnö jungfruförening, till M. Hultkrantz' underhåll, gm M. H.	40: —
1194.	En vän, Sandån, gm d:o	10: —
1197.	F. P., Björklinge	0: 50
	Transport	1505: 61

N:o		Kr. Ö.	
	Transport	1,505: 61	
1198.	A. J., Vänfors, gm F. Ö., Spöland	10: —	
1199.	Ur en missionssparbössa, gm d:o ...	1: 44	
1200.	Jönköpingskretsens kristliga ungdomsförbund, till H. Linders underhåll 1911, gm K. R., Jönköping	1,000: —	
1202.	A. H., Köping, rab. på H. S. Ö....	7: 62	
1206	J. L., Höganäs.....	5: —	
1207.	K. K., Baldersnäs, Långed.....	9: —	
1208.	J. B., Göteborg	500: —	
1209.	E. B., Göteborg	500: —	
1210.	K. F. U. M:s missionskrets, Göteborg, till Andrew Ericsons underhåll gm P. E.....	200: —	
1211.	N. P., till I. Böllings underhåll, gm K. E. B., Göteborg.....	50: —	
1212.	Kollekt på K. F. U. M., Göteborg	48: 97	
1214.	D:o i Trollhättan.....	12: 96	
1215.	D:o i Skärstad.....	17: 30	
1216.	D:o i Nässundet	24: 10	
1217.	D:o i Svaneholm.....	13: 03	
1218.	D:o i Vänersborg	27: 66	
1219.	D:o i Ölmestad	8: 27	
1220.	»Till Fru Li's minne», insaml. af Stefanskyrkans kvinnliga ungdomskrets, gm E. L., Sthlm	12: 01	
1221.	Mullsjö arbetsförening gm C. L., Mullsjö	100: —	
1222.	Kollekter gm d:o.....	16: 91	
1223.	Sparbössemedel från S. S., Lyckås' gård	18: 10	
1226.	A., Sthlm.....	1: 43	
1227.	Boda folkskolas 2:dra klass gm J. H., Sandsjö	5: 20	
1228.	Blanka pengar och 1-öringar från O. & H. K., Lund.....	10: —	
1229.	Värna syföreuing gm A. K., Grebo	15: —	
1230.	»Tackoffer»	110: —	
1231.	Sv. Lärarnes mfg, till D. Landins underhåll, gm K. H., Göteborg ...	500: —	
1232.	E. S., Kristianstad	1: 56	
1233.	Kinamissionen inom K. F. U. K., Göteborg, gm H. L.	200: —	
1234.	Från en medlem i K. F. U. K., Göteborg, gm d:o.....	100: —	
1235.	Från vänner i Göteborg vid möte den $^{25}/_{11}$.....	214: 14	
1236.	G. G., Uppsala, öfverbetalning på H. S. Ö.	2: 18	
1238.	Onämnd	50: —	
1239.	»Tacksam för undfången hjälp»	100: —	
1240.	P. G. P., Erikshill, Borås.....	150: —	
1241.	Östra härads kristliga ungdomsförbund, till C. Bloms underhåll, gm A. S., Hvetlanda	300: —	
1242.	»Från dig kommer allt, och ur din hand hafva vi gifvit det åt dig» ...	20: —	
1243.	H. E., Vånga	5: —	
1244.	G. & K. P., Bälista, Genvalla, Frösön	10: —	
1245.	S. J., Örebro	200: —	
1253.	Kollekt i Trelleborgs kyrka gm E. O.	50: —	
1255.	K. F. U. K., Kristianstad, gm A. G.	95: —	
1256.	R. F., Malmö, till missionärernas hemresor	200: —	
1257.	K. T., Sjövik	25: —	
1258.	G. W., Ystad	2: —	
1259.	J. D., Bureå, till missionärernas hemresor	5: —	
1260.	Å husförhör insaml. medel gm J. Å., Upplands-Ekeby	8: —	6,467: 49

Särskilda ändamål:

1148.	K. F. U. M:s bibelklass, Borås, till anordnande af bibelklasser för inf. kristna, särskildt ungdom, gm K. W.	60: —	
	Transport	60: —	6,467: 49

N:o		Kr. Ö.	
	Transport	60: —	6,467: 49
1151.	K. L., till hemmet för missionärernas barn, gm C. A.....	2: —	
1153.	Visby femöreslöreening, till H. Linder för bibelkursers hållande gm M. S.	25: 85	
1154.	»Tackoffer» fr. A. S. till (blifv.) sommarhemmet	5: —	
1157.	L. M. F., underhåll för Süch-dz gm S. R., Göteborg	75: —	
1166.	N. J., Tullgarn, till hemmet för missionärernas barn	5: —	
1169.	A. T., Sthlm, till d:o.....	20: —	
1174.	L. H. & E. K., Kristiania, till en bibelkvinnas underhåll	50: —	
1180.	M.—L. E., Sthlm, till hemmet för missionärernas barn	100: —	
1186.	Tvenne missionsvänner till d:o gm F. G. D., Eliselund, Götened.....	11: —	
1190.	M. U. B. & I. till Pao-tsai's underhåll	35: —	
1191.	Vänner på söder, hallårsunderhåll för Emma Andersons privata bibelkvinna, gm S. S.	56: —	
1195.	Jungfruföreningen i Naglarp, till en bibelkvinnas underhåll, gm C. O., Näfvelsjö	115: —	
1196.	H. B., Hofva, till hemmet för missionärernas barn	9: 38	
1201.	Jönköpingskretsens kristliga ungdomsförbund, underhåll för en bibelkvinna hos Ida Anderson, gm K. R.	150: —	
1203.	B., till hemmet för missionärernas barn gm A. H., Köping	5: —	
1204.	K. B., till d:o gm d:o.....	2: —	
1205.	A. H., Köping, till d:o	10: —	
1213.	Onämnd, till bibel- & traktatspridning	50: —	
1224.	Syföreningens för S. M. K. sparbössa, Sthlm, till tvenne bibelkvinnors underhåll	90: —	
1225.	J. H., Sthlm, »I minne af två små barn, som ej längre behöfva något jordiskt hem», till hemmet för missionärernas barn.....	100: —	
1237.	O. & K. M., Sthlm, till d:o	50: —	
1246.	S. Sdn, Sthlm, till d:o	500: —	
1247.	L. U., Sthlm, »Han skall få föra fram slutstenen under jubelrop: Nåd, nåd nå hvila öfven den», till hemmet för missionärernas barn på invigningsdagen	50: —	
1248.	Kollekt i Helsingborg, till d:o, gm A. L.	79: 65	
1249.	Sparbössemedel från Helsingborg, till d:o, gm d:o	103: 83	
1250.	Kollekt i Trelleborg, till d:o, gm L. M.	22: 81	
1251.	Behållning från en kaffefest, till d:o gm d:o	9: 04	
1252.	Kollekt i Näfvelsjö kyrka, till kapell i Chiechow, gm C. O., Lannaskede brunn	10: 27	
1254.	J. T., Randsfjord, till underhåll af inf. evangelist på V. Westers station	100: —	1,901: 83

Summa under nov. månad kr. 8,369: 32
Under jan.—okt. månader kr. 97,600: 71

Under jan.—nov. månader kr. 105,970: 03

Med varmt tack till hvarje gifvare.

Säll är den, hvilkens hjälp är Jakobs Gud, den hvilkens hopp står till Herren, hans Gud. Ps. 146: 5.

Svenska Boktryckeri-Aktiebolaget Stockholm, 1911.